

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative approach) มุ่งที่จะศึกษาสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้วางขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ พนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 182 คน (สำนักงานท้องถิ่นอำเภอ พยัคฆภูมิพิสัย ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2554)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัด มหาสารคาม จำนวน 126 คน ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Yamane. 1973 : 727) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

จากสูตร n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดในที่นี้ เท่ากับ .05

แทนค่าจากสูตรได้ ดังนี้

$$n = \frac{182}{1+182(.05)^2} = \frac{182}{1.455} = 125.08$$

เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ด้านคณิตศาสตร์ และสถิติวิจัย จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็น 126 คน

1.3 จากนั้นผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยกำหนดให้แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น 1 หน่วยของการวิจัย

1.4 จากนั้นทำการกำหนดสัดส่วน (Proportional random sampling) โดยการเทียบบัญชีไตรยางศ์และได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนพนักงานส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ลำดับที่	ชื่อ อบต.	จำนวนพนักงานส่วนตำบล (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	ปะหลาน	10	7
2	เมืองเสือ	13	9
3	เวียงสะอาด	14	10
4	เมืองเตา	14	10
5	ราษฎร์เจริญ	17	12
6	ราษฎร์พัฒนา	13	9
7	หนองบัวแก้ว	13	9
8	เวียงชัย	13	9
9	ก้ามปู	13	9
10	การแอน	12	8
11	นาสีนวน	11	7
12	ลานสะแก	13	9
13	หนองบัว	11	7
14	เม็กดำ	15	11
	รวม	182	126

1.5 จากนั้น จึงสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จากจำนวนพนักงานส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้วิธีการจับสลาก ซึ่งผู้วิจัยได้เขียนชื่อพนักงานส่วนตำบลลงในแผ่นกระดาษใช้ 1 แผ่นต่อ 1 ชื่อ ลงในกล่องแล้ว หยิบขึ้นมาทีละแผ่น เมื่อจับได้ชื่อใดก็บันทึกไว้ แล้วนำกลับไปใส่เข้าไปในกล่อง เพื่อให้แต่ละชื่อมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน ถ้าจับได้รายชื่อเดิมก็จับใหม่ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด 126 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตรฐาน ส่วนประมาณค่า (Questionnaires)

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นแบบสอบถามรายการ (Check lists) จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานที่สังกัด

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าประกอบด้วยสมรรถนะ 5 ด้าน ได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. 2551 : 4)

1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์	จำนวน 11 ข้อ
2. การบริการที่ดี	จำนวน 9 ข้อ
3. การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ	จำนวน 7 ข้อ
4. จริยธรรม	จำนวน 9 ข้อ
5. การทำงานเป็นทีม	จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 5 ข้อ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขและเสนอแนะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

3. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

การหาคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุม ถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ความถูกต้องของรูปแบบของแบบสอบถาม และการใช้ภาษา เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.2 นำแบบสอบถามมาหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC หากการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 หมายความว่า แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้แก่

3.2.1 ว่าที่ ร.ต. สมศักดิ์ พรหมเตื้อ วุฒิ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลโพพาน อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

3.2.2 นายสมชาย วงศ์เพชรศรี วุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)
ตำแหน่งครู โรงเรียนจัตุรัสวิทยงษา อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

3.2.3 ดร.กุศล ศรีสารคาม วุฒิ ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)
และการศึกษามหาบัณฑิต (วัดผลการศึกษา) ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนพลาญชัย
ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขและเสนอ
คณะที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับ
พนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย ที่ไม่ใช่กลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ด้วยวิธี Item – total correlation แล้ว
หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธี
ของครอนบราซ (Crombach)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนทุกด้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตรับรอง และแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม ถึง นายกองค้ำการบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จำนวน 14
องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับพนักงานส่วนตำบล
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากพนักงานส่วนตำบลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยผู้วิจัยได้นำ
แบบสอบถามพร้อมซองปิดแสดมบีงำหน้าซองถึงผู้วิจัย เพื่อให้พนักงานส่วนตำบลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตอบแบบสอบถามและส่งกลับคืนถึงผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์
ของแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่อง โปรแกรมคอมพิวเตอร์
โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด
ปรากฏว่าสมบูรณ์และถูกต้องทุกฉบับ

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding form)

3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อ โดยกำหนดไว้ 5 ระดับ ให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 93 – 95)

มากที่สุด	กำหนดให้ 5	คะแนน
มาก	กำหนดให้ 4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้ 3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้ 2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้ 1	คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยกำหนดค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) ของคะแนนแล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (รังสรรค์ สิงหเลิศ. 2551 : 186)

- คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. การวัดระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม

3.1 การทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบการปฏิบัติงาน จำแนกตาม หน่วยงาน ที่สังกัด ใช้ F -test (One-Way ANOVA) ผู้วิจัยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติในการ เปรียบเทียบที่ระดับ .05 หากพบว่ามีความแตกต่างจะวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ (Post hoc test) โดยวิธี แอล เอส ดี (LSD; Least Significant Difference)

4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เนื้อหาและจัดกลุ่ม (Grouping) ที่มีความหมายเดียวกัน ลักษณะเดียวกัน สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และอภิปรายเชิง พรรณนา



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY